Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

21 noiembrie 2019*

„Trimitere preliminară – Desene sau modele industriale – Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Articolul 90 alineatul (1) – Măsuri provizorii și conservatorii – Competența instanțelor naționale de prim grad de jurisdicție – Competență exclusivă a instanțelor desemnate la această dispoziție”

În cauza C-678/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă din Țările de Jos) prin decizia din 2 noiembrie 2018, primită de Curte la 5 noiembrie 2018, în procedura

Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

CURTEA (Camera a patra)

compusă din domnul M. Vilaras (raportor), președinte de cameră, domnii S. Rodin și D. Šváby, doamna K. Jürimäe și domnul N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, de R. van Peursem, în calitate de agent;

– pentru guvernul neerlandez, de C. S. Schillemans și de M. Bulterman, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de É. Gippini Fournier și de A. Nijenhuis, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 septembrie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 90 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui recurs în casație în interesul legii introdus de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (procurorul general de pe lângă Curtea Supremă din Țările de Jos, denumit în continuare „procurorul general") împotriva unei hotărâri a judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din cadrul rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam, Țările de Jos), pronunțată la 12 ianuarie 2017, în legătură cu stabilirea instanțelor competente să dispună măsuri provizorii și conservatorii în domeniul desenelor și modelelor industriale comunitare.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Titlul IX din Regulamentul nr. 6/2002, intitulat „Competența și procedura în ceea ce privește acțiunile în justiție în domeniul desenelor și modelelor industriale comunitare", cuprinde o secțiune 2, intitulată „Litigii privind contrafacerea și nulitatea desenelor sau modelelor industriale comunitare", care cuprinde articolele 80-92 din acest regulament.

4 Articolul 80 din Regulamentul nr. 6/2002, intitulat „Instanțe competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare", prevede la alineatul (1):

„Statele membre desemnează, pe teritoriul lor, un număr pe cât de limitat posibil de instanțe naționale de primul și al doilea grad de jurisdicție (instanțe competente în domeniul desenelor și modelelor comunitare) care au sarcina de a îndeplini funcțiile atribuite prin prezentul regulament."

5 Articolul 81 din acest regulament, intitulat „Competența în domeniul contrafacerii și nulității", prevede:

„Instanțele competente în domeniul desenelor și modelelor industriale comunitare au competența exclusivă:

(a) în materia acțiunilor în contrafacere și – în cazul în care este prevăzută în dreptul intern – în materia acțiunilor privind posibila contrafacere a unui desen sau model industrial comunitar;

(b) în domeniul acțiunilor în constatarea inexistenței unei contrafaceri, dacă sunt prevăzute în dreptul intern;

(c) în domeniul acțiunilor în nulitatea unui desen sau model industrial comunitar neînregistrat;

(d) în domeniul cererilor reconvenționale în nulitatea unui desen sau model industrial comunitar prezentate în cadrul acțiunilor menționate la litera (a)."

6 Articolul 90 din regulamentul menționat, intitulat „Măsuri provizorii și conservatorii", are următorul cuprins:

„(1) Pot fi solicitate autorităților judiciare, în ceea ce privește un anumit desen sau model industrial comunitar, măsurile provizorii și conservatorii prevăzute de legea unui stat membru în ceea ce privește desenele sau modelele industriale naționale, și chiar și instanțelor competente în domeniul

desenelor sau modelelor comunitare din statul respectiv, chiar dacă, în temeiul prezentului regulament, o instanță din domeniul desenelor sau modelelor comunitare din alt stat membru este competentă pentru a cunoaște fondul.

[…]

(3) O instanță competentă în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare a cărei competență se întemeiază pe articolul 82 alineatul (1), (2), (3) sau (4) poate dispune măsuri provizorii sau conservatorii care, sub rezerva oricărei proceduri impuse în scopul recunoașterii și executării conform titlului III din convenția de executare, sunt aplicabile pe teritoriul oricărui stat membru. Această competență este exclusivă.”

Dreptul neerlandez

7 Articolul 3 din wet tot uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodel (Uitvoeringswet EG – verordening betreffende Gemeenschapsmodellen) (Legea de punere în aplicare a Regulamentului Consiliului Uniunii Europene privind desenele sau modelele industriale comunitare și prin care se desemnează instanța competentă să soluționeze litigiile în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare) din 4 noiembrie 2004 (Stb. 2004, nr. 573, denumită în continuare „Legea din 4 noiembrie 2004”) prevede:

„Pentru toate acțiunile menționate la articolul 81 din [Regulamentul nr. 6/2002], competența în primă instanță revine exclusiv Tribunalului din Haga, iar în procedurile privind măsurile conservatorii, judecătorului delegat cu dispunerea măsurilor provizorii din cadrul acestei instanțe.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

8 Spin Master Ltd este o întreprindere stabilită în Toronto (Canada), care își desfășoară activitatea în sectorul jucăriilor. Aceasta comercializează, sub marca Bunchems, un joc compus din mingiuțe din plastic care se lipesc unele de altele, disponibile în opt culori. Aceste mingiuțe permit crearea a diverse tipuri de forme și de figuri.

9 La 16 ianuarie 2015, Spin Master a înregistrat pe numele său, sub numărul 002614669-0002, un model industrial comunitar pentru acest joc.

10 High5 Products BV este o societate stabilită în Waalwijk (Țările de Jos), care distribuie, sub denumirea „Linkeez”, un joc compus din mingiuțe din plastic care se lipesc unele de altele, disponibile de asemenea în opt culori.

11 Prin scrisoarea din 18 noiembrie 2016, Spin Master a somat High5 Products să pună capăt contrafacerii modelului industrial comunitar menționat mai sus.

12 Întrucât High5 Products nu a dat curs acestei somații, Spin Master a introdus o acțiune de măsuri provizorii în fața judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din cadrul rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam) pentru a interzice comercializarea jocului distribuit de High5 Products.

13 Întrucât o excepție de necompetență a fost ridicată în privința sa, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii din cadrul rechtbank Amsterdam (Tribunalul din Amsterdam) a considerat, prin hotărârea din 12 ianuarie 2017, că era competent să soluționeze acțiunea de măsuri provizorii care îi fusese prezentată. În această privință, el s-a întemeiat pe împrejurarea că, pe de o parte, dreptul neerlandez îi conferă competența de a se pronunța cu privire la o cerere de aceeași natură întemeiată

pe un model Benelux și că, pe de altă parte, articolul 3 din Legea din 4 noiembrie 2004 nu poate fi interpretat în sensul că nu ar fi competent în cadrul unei proceduri de măsuri provizorii care determină introducerea unei cereri de interdicție, limitată la teritoriul Țărilor de Jos, precum cea cu care era sesizat.

14 La 31 august 2018, procurorul general a introdus un recurs în casație în interesul legii împotriva acestei hotărâri la Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă din Țările de Jos), pentru motivul că, în opinia sa, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii din cadrul rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga, Țările de Jos), în calitate de instanță desemnată în temeiul articolului 80 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, are competență exclusivă în materia desenelor sau modelelor industriale comunitare, inclusiv cu privire la măsurile provizorii și conservatorii.

15 Instanța de trimitere arată că întrebarea care îi este adresată este aceea dacă articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 se opune ca legislația unui stat membru să prevadă că competența exclusivă a instanțelor desemnate în temeiul articolului 80 alineatul (1) din acest regulament se aplică și în cazul măsurilor provizorii și conservatorii, în sensul acestui articol 90 alineatul (1).

16 Instanța de trimitere subliniază faptul că, prin adoptarea articolului 3 din Legea din 4 noiembrie 2004, legiuitorul neerlandez a urmărit să valorifice experiența specifică în materia proprietății intelectuale a rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga) și a Gerechtshof Den Haag (Curtea de Apel din Haga, Țările de Jos). Ea observă că problema competenței exclusive a instanțelor desemnate în temeiul articolului 80 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 pentru măsurile provizorii și conservatorii a dat naștere unor aprecieri divergente în jurisprudență și în doctrină, inclusiv în alte state membre decât Regatul Țărilor de Jos.

17 Instanța de trimitere ridică problema interpretării articolului 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002. Potrivit unei prime interpretări, legiuitorul Uniunii ar fi instituit astfel o excepție imperativă de la intenția, altfel exprimată în acest regulament, de a stimula specializarea judecătorilor, statele membre nefiind libere să atribuie instanțelor competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare competența exclusivă de a soluționa toate cererile de măsuri provizorii și conservatorii în materie de modele industriale. Potrivit unei a doua interpretări, legiuitorul Uniunii ar fi dorit astfel doar să autorizeze statele membre să prevadă în legislația lor națională că competența de a soluționa acest tip de cereri este acordată și celorlalte instanțe competente pentru a lua astfel de măsuri în cauzele referitoare la desenele sau modelele industriale naționale.

18 De asemenea, ea consideră că, întrucât articolul 81 din Regulamentul nr. 6/2002 stabilește în mod imperativ competența internă a instanțelor competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare pentru cererile pe care acest articol le vizează, articolul 90 se aplică numai măsurilor provizorii și conservatorii de altă natură.

19 În sfârșit, instanța de trimitere precizează că anularea unei hotărâri în urma unui recurs în interesul legii formulat de procurorul general nu are influență asupra situației juridice a părților vizate de acea hotărâre, dezbaterile privind, în acest caz, numai un aspect de drept invocat în numeroase cauze și care face obiectul unor aprecieri divergente.

20 În aceste condiții, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă din Țările de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul […] nr. 6/2002 […] trebuie interpretat în sensul că acesta prevede o atribuire în mod imperativ, tuturor autorităților judiciare ale unui stat membru menționate în acesta, a competenței de a dispune măsuri provizorii și conservatorii sau că lasă statelor membre libertatea, totală sau parțială, de a încredința competența de a dispune astfel de măsuri exclusiv

instanțelor care sunt desemnate, în conformitate cu articolul 80 alineatul (1) din regulamentul menționat, drept instanțe (de primul și al doilea grad de jurisdicție) competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare?”

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

21 Potrivit indicațiilor instanței de trimitere, introducerea unui recurs în casație în interesul legii este de competența exclusivă a procurorului general și urmărește anularea unei hotărâri judecătorești după expirarea căilor de atac ordinare aflate la dispoziția părților. Atunci când un asemenea recurs în casație este admis, hotărârea judecătorească în cauză este anulată fără să existe totuși o modificare a situației *inter partes*.

22 Guvernul neerlandez arată că cererea de decizie preliminară este admisibilă din moment ce instanța de trimitere este obligată să se pronunțe cu privire la un recurs în interesul legii formulat de procurorul general, care constituie o cale de atac prin care se urmărește să se asigure uniformitatea dreptului și a evoluției sale la nivel național.

23 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, deși articolul 267 TFUE nu condiționează sesizarea Curții de caracterul contradictoriu al procedurii în cursul căreia instanța națională formulează o întrebare preliminară, instanțele naționale nu pot sesiza Curtea decât dacă un litigiu este pendinte în fața lor și dacă sunt chemate să se pronunțe în cadrul unei proceduri destinate să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional (Hotărârea din 25 iunie 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, punctele 33 și 34, precum și Hotărârea din 16 iunie 2016, Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, punctul 24).

24 În această privință, este important, astfel cum a subliniat domnul avocat general la punctul 33 din concluziile sale, doar ca instanța care solicită asistența Curții să exercite o funcție jurisdicțională și ca ea să considere că îi este necesară o interpretare a dreptului Uniunii pentru pronunțarea propriei hotărâri. Împrejurarea că situația între părțile din litigiul aflat la originea cererii de decizie preliminară nu mai poate fi modificată după decizia preliminară nu este în măsură să influențeze aceste considerații, care țin de natura funcțiilor exercitate de instanța de trimitere.

25 În plus, trebuie amintit că, deși sintagma „a pronunța o hotărâre”, în sensul articolului 267 al doilea paragraf TFUE, înglobează întreaga procedură care conduce la pronunțarea hotărârii instanței de trimitere, această sintagmă trebuie să facă obiectul unei interpretări largi pentru a evita ca numeroase întrebări procedurale să fie considerate inadmisibile și să nu poată face obiectul unei interpretări de către Curte și ca aceasta din urmă să nu poată să interpreteze toate dispozițiile dreptului Uniunii pe care instanța de trimitere este obligată să le aplice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2015, Fahnenbrock și alții, C-226/13, C-245/13, C-247/13 și C-578/13, EU:C:2015:383, punctul 30, precum și Hotărârea din 16 iunie 2016, Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, punctul 28).

26 Rezultă din ceea ce precedă că, atunci când o instanță ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac, în sensul articolului 267 TFUE, are dubii cu privire la interpretarea dreptului Uniunii în cadrul unui recurs în casație în interesul legii, ea este obligată să adreseze Curții o întrebare preliminară, în pofida împrejurării că situația *inter partes* nu va fi modificată în urma deciziei pronunțate de Curte cu titlu preliminar.

27 În consecință, cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la întrebarea preliminară

28 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 trebuie interpretat în sensul că prevede că instanțele statelor membre competente să dispună măsuri provizorii sau conservatorii cu privire la un desen sau la un model industrial național sunt de asemenea competente să dispună astfel de măsuri cu privire la un desen sau la un model industrial comunitar sau dacă statele membre sunt, în totalitate sau în parte, libere să confere o competență exclusivă în această privință numai instanțelor desemnate ca instanțe competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare.

29 Articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 prevede că pot fi solicitate autorităților judiciare, în ceea ce privește un anumit desen sau model industrial comunitar, măsurile provizorii și conservatorii prevăzute de legea unui stat membru în ceea ce privește desenele sau modelele industriale naționale, și chiar și instanțelor competente în domeniul desenelor sau modelelor comunitare din statul respectiv, chiar dacă, în temeiul prezentului regulament, o instanță din domeniul desenelor sau modelelor comunitare din alt stat membru este competentă pentru a cunoaște fondul.

30 Întrebarea instanței de trimitere privește în special prima parte a acestei dispoziții, și anume stabilirea instanțelor competente din cadrul fiecărui stat membru pentru a dispune măsuri provizorii și conservatorii în privința unui desen sau a unui model industrial comunitar.

31 Trebuie amintit că, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul ei și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (Hotărârea din 22 iunie 2016, Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, punctul 18 și jurisprudența citată).

32 Din modul de redactare a articolului 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 rezultă că un justițiabil poate solicita să se dispună măsuri provizorii și conservatorii cu privire la un desen sau la un model industrial comunitar nu numai la instanțele competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare din statul membru, ci și la orice instanță din acest stat competentă să adopte astfel de măsuri cu privire la desene sau la modele industriale naționale. În această privință, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 41 din concluziile sale, utilizarea expresiei „chiar și” confirmă că nu trebuie în mod necesar să fie vorba despre o instanță specializată.

33 Această constatare nu este repusă în discuție de utilizarea sintagmei „pot” la articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002. Folosirea acestui termen nu poate fi înțeleasă în sensul că dispoziția menționată acordă statelor membre o putere de apreciere cu privire la atribuirea competenței în materie de măsuri provizorii și conservatorii în privința unui desen sau a unui model industrial comunitar. Într-adevăr, după cum arată domnul avocat general la punctul 66 din concluziile sale, termenul „pot” se referă astfel numai la justițiabilii care doresc să sesizeze o instanță pentru ca aceasta să dispună o măsură provizorie sau conservatorie referitoare la una dintre acțiunile prevăzute la articolul 81 din Regulamentul nr. 6/2002.

34 În plus, deși guvernul neerlandez susține că această dispoziție nu reglementează competența internă a instanțelor în cadrul unui stat membru, ci precizează normele de competență internațională în materie de măsuri provizorii și conservatorii, dintr-o lectură exhaustivă a dispoziției menționate rezultă că numai celei de a doua sa părți, care nu face ca atare obiectul întrebării adresate de instanța de trimitere, i se poate conferi o asemenea întindere, care rămâne fără efect asupra chestiunii stabilirii instanțelor competente în cadrul fiecărui stat membru pentru a dispune măsuri provizorii și conservatorii în privința unui desen sau a unui model industrial comunitar.

35 Pe de altă parte, contrar celor afirmate de acest guvern, constatarea efectuată la punctul 32 din prezenta hotărâre este confirmată de contextul în care se înscrie articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002.

36 În această privință, trebuie arătat că această dispoziție face parte din titlul IX din acest regulament, intitulat „Competența și procedura în ceea ce privește acțiunile în justiție în domeniul desenelor și modelelor industriale comunitare”. Mai precis, ea figurează în secțiunea 2 din acest titlu, intitulată „Litigii privind contrafacerea și nulitatea desenelor sau modelelor industriale comunitare”, care cuprinde articolele 80-92 din regulamentul menționat.

37 Or, din economia generală a Regulamentului nr. 6/2002 rezultă că dispozițiile cuprinse în această secțiune 2 conțin norme specifice de competență jurisdicțională în materia acțiunilor în contrafacere sau în nulitatea unor desene sau modele industriale comunitare. Aceste norme specifice se disting de asemenea de normele de competență proprii litigiilor referitoare la desenele și la modelele industriale comunitare, altele decât acțiunile în contrafacere și în nulitate, prevăzute în secțiunea 3 din titlul IX din regulamentul menționat.

38 Prin urmare, contrar celor susținute de guvernul neerlandez, măsurile provizorii și conservatorii privind un desen sau un model industrial comunitar, prevăzute la articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, pe de o parte, se referă la acțiunile în contrafacere sau în nulitate prevăzute la articolul 81 din acest regulament și, pe de altă parte, pot fi dispuse de instanțele dintr-un stat membru care sunt competente să adopte astfel de măsuri cu privire la desene și modele industriale naționale.

39 În această privință, domeniul de aplicare al articolului 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 nu poate fi diferit de cel al celorlalte dispoziții ale secțiunii 2 din titlul IX din acest regulament, din moment ce, astfel cum subliniază domnul avocatul general la punctul 50 din concluziile sale, articolul 90 alineatul (1) amintit, la fel ca articolele 82-89 din regulamentul menționat, face trimitere la acțiunile menționate la articolul 81 din același regulament.

40 O astfel de interpretare a acestui articolul 90 alineatul (1) răspunde, în plus, obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 6/2002. Astfel, legiuitorul Uniunii a intenționat, desigur, prin instituirea unor instanțe competente în domeniul desenelor și modelelor industriale comunitare în cadrul fiecărui stat membru, să instaureze o specializare a instanțelor competente în materie de desene sau modele industriale comunitare pentru a contribui, astfel cum se arată în considerentul (28) al acestui regulament, la o interpretare uniformă a condițiilor de valabilitate a acestora din urmă.

41 Cu toate acestea, deși urmărirea acestui obiectiv de interpretare uniformă este pe deplin întemeiată în ceea ce privește procedurile jurisdicționale care privesc fondul acțiunilor în contrafacere sau în nulitate, legiuitorul Uniunii a amintit de asemenea, în considerentul (29) al Regulamentului nr. 6/2002, că exercitarea drepturilor conferite de un desen sau de un model industrial comunitar trebuie să fie garantată în mod eficient pe întreg teritoriul Uniunii. Prin urmare, în ceea ce privește cererile de măsuri provizorii și conservatorii în materie de contrafacere sau de nulitate, el a putut să facă să prevaleze imperative de proximitate și de eficacitate asupra obiectivului de specializare.

42 Atribuirea competenței de a adopta astfel de măsuri oricărei instanțe dintr-un stat membru competente să adopte măsuri de aceeași natură cu privire la desene sau la modele industriale naționale este astfel de natură să determine să înceteze în mod rapid și eficace acte care aduc atingere drepturilor titularilor unui desen sau unui model industrial comunitar.

43 De altfel, efectul unor asemenea măsuri provizorii și conservatorii este, prin natura sa, limitat în timp și dispunerea lor de către instanța competentă în materie nu poate prejudeca soluția în acțiunea în contrafacere sau în nulitate inițiată pe fond, care este de competența exclusivă a instanțelor competente în domeniul desenelor și modelelor industriale comunitare.

44 Rezultă din tot ceea ce precedă că articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 trebuie interpretat în sensul că prevede că instanțele statelor membre competente să dispună măsuri provizorii sau conservatorii cu privire la un desen sau la un model industrial național sunt de asemenea competente să dispună astfel de măsuri cu privire la un desen sau la un model industrial comunitar.

Cu privire la cheltuielile de judecată

45 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare trebuie interpretat în sensul că prevede că instanțele statelor membre competente să dispună măsuri provizorii sau conservatorii cu privire la un desen sau la un model industrial național sunt de asemenea competente să dispună astfel de măsuri cu privire la un desen sau la un model industrial comunitar.

Semnături